

מ"ת 47711/03/15 - מדינת ישראל - רשות המיסים נגד אוסמה אבו כאטר, וסים אבו כאטר

בתי משפט

מ"ת 47711-03-15 בית המשפט המחוזי ירושלים

30 ינואר 2020

לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
בעניין: מדינת ישראל - רשות המיסים

המבקשת

נגד

1. אוסמה אבו כאטר
ע"י ב"כ עו"ד נסים זידאן
2. וסים אבו כאטר
ע"י ב"כ עו"ד זיאד הידמי

המשיבים

החלטה

1. לפניי בקשת המדינה להורות על מכירת שני כלי רכב, אשר לטענתה הם כלי רכב של משיב 1, אשר נתפסו במסגרת צו זמני ברכוש בחודש מרץ 2015 - רכב מסוג האמר שנת ייצור 2008 מ"ר 93-003-68, הרשום על שם אשתו של משיב 1, הבה אבו-כאטר; ורכב מסוג קאיה טורנטו, שנת ייצור 2013, מ"ר 90-527-12 הרשום על שם משיב 2 (להלן: "כלי הרכב").
2. נגד משיב 1 ואחרים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של קשירת קשר, הלבנת הון, ועבירות לפי חוק מע"מ ומס הכנסה. במקביל הוגשה בקשה לצו זמני ברכוש.
3. לטענת המדינה, כלי הרכב מאוחסנים מאז תפיסתם ועד היום בידי משטרת ישראל, ועל מנת לשמר את ערכם הנוכחי, מבקשת המדינה להסמיך את יחידת החילוט מטעם האפוטרופוס הכללי למכרם, ולכפקיד את תמורתם בחשבון קרן החילוט הלבנת הון שמספרו 61001/22 בסניף 994 של בנק לאומי.
4. משיב 1 הודיע, באמצעות בא כוחו, כי הוא מסכים למכירת רכב ההאמר, וכך גם אשתו, שהרכב רשום על שמה.

בדיון שהתקיים ביום 28.1.2020 הוסכם כי יוגש תצהיר מטעם גב' הבה אבו-כאטר, לפיו איננה מתנגדת למכירת

עמוד 1

הרכב. כן הוסכם כי במסגרת הצעת הרכב למכירה, במכרז משטרתי, ייקבע מחיר מינימום העומד על מחצית מחיר המחירון של הרכב, וכי מועד המרכז ימסר למשיב, למקרה שיבקש להשתתף במכרז לשם רכישת הרכב.

5. לגבי רכב הקאיה, טוען משיב 2, שהרכב רשום על שמו, כי הרכב שייך לו, והוא מתנגד למכירת הרכב, שנתפס כרכב השייך, לכאורה, למשיב 1.

6. אין מחלוקת על כך שהרכב נתפס ברשותו של משיב 2; ועל כך שעל פי רישיון הרכב, נרשם הרכב על שמו של משיב 2 ביום 10.2.2014.

7. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים ועיון במסמכים שהוצגו לפניי, אני דוחה את התנגדותו של משיב 2 למכירת הרכב.

8. ראשית, הסכם רכישת הרכב ("הסכם חכירה") עם חברת ליסקאר רם בע"מ, נעשה על שם משיב 1. על פי ההסכם, מדובר "חכירה" לתקופה של 12 חודשים, במהלכה תשולם תמורת הרכב כמעט במלואה, ובתום 12 חודשים יוכל החוכר לרכוש את הרכב תמורת תוספת של כ- 2,500 ₪. תוקף ההסכם מיום 12.1.2013 ועד 16.1.2014 - דהיינו, סיום התשלומים על פי ההסכם קדם למועד בו הועבר הרכב על שמו של משיב 2.

9. בחקירתו במשטרה ביום 23.2.2015 טען משיב 2 כי קנה את רכב הקאיה שנתיים קודם לכן תמורת 150,000 ₪; כי הוא אינו זוכר ממי קנה את הרכב; כי הקניה התבצעה במגרש מכוניות בתלפיות; וכי שילם את תמורת הרכב במזומן.

10. בחקירתו ביום 15.3.2015 טען משיב 2 כי קנה את רכב הקאיה לפני שנתיים או שלוש שנים; הוא לא קנה את הרכב מחברה אלא במגרש פרטי בחיפה; והוא שילם תמורת הרכב במזומן. לטענתו הרכב היה חדש "יד ראשונה".

11. בבית המשפט נטען, על ידי ב"כ משיב 2, כי המשיב רכש את הרכב ממשיב 1, במועד המצוין ברשיון הרכב בתחילת שנת 2014.

12. לדברי ב"כ המבקשת, משיב 1 טען בהודעתו במשטרה מיום 11.3.2015 כי הזמין את הרכב מליסינג במגרש בתלפיות עבור משיב 2. לטענתו ההסכם על שמו, כי הוא המזמין, משיב 2 לא היה נוכח בעת הרכישה. עוד טען משיב 1 כי הוא העביר תשלומים עבור הרכב.

13. הוצגה הודעתו של נאיף סלאמה, מיום 10.3.2015, לפיה הוא קבלן שיפוצים וביצע עבודה עבור משיב 1.

לטענתו, הוא קיבל רכב מסוג קאיה סורנטו משיב 1 תמורת העבודה שביצע. לאחר כחודשיים-שלושה החזיר את הרכב למשיב 1, ובתמורה הוכנס כשותף בעסק של משיב 1. לטענתו, הוא קיבל ממשיב 1 כסף לתשלום לחברת ליסקאר תמורת הרכב.

14. גרסה נוספת נשמעה בדיון על ידי ב"כ משיב 1, לפיה "היה חשבון בין אוסמה לנאיף סלאמה, ההתחשבות סוכם שהיא תבוצע על ידי קניית רכב מהכסף שמגיע לסלאמה, סלאמה אחרי שלושה חודשים ויתר על הרכב, אוסמה נתקע עם רכב מכר אותו לאחיו אחיו השלים את היתרה במזומן וקיבל את הרכב לבעלותו".

15. ב"כ משיב 1 טען כי ניתן להציג קבלות על רכישת הרכב, אך לא הוצגו בדיון קבלות כלשהן, אף שהדיון נקבע לעניין בקשת המדינה למכירת הרכב וטענת משיב 2 לבעלות ברכב.

16. נוכח הסתירות בגרסתו של משיב 2 לגבי רכישת הרכב, כמפורט לעיל, ובהתחשב בראיות הנוספות, הוצע בדיון למשיב 2 להעיד בנושא שבמחלוקת, אך משיב 2, אשר לא הגיש תצהיר התומך בטענותיו, בחר גם שלא להעיד.

17. נוכח כל האמור לעיל, בהתחשב בריבוי הגרסאות של משיב 2 לגבי מכירת הרכב, והעובדה שהמשיב לא הגיש תצהיר ובחר שלא למסור עדות בעניין - על אף רישום הרכב על שמו של משיב 2, נדחת טענת המשיבים באשר לבעלות ברכב.

18. בקשת המדינה למכירת כלי הרכב הוגשה מכח סעיף 38 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] התשכ"ט-1969, המתיר מכירת תפוס והחזקת תמורתו, כאשר החפץ עלול להתקלקל. בעניינו מדובר בשני כלי רכב המוחזקים מזה כמה שנים בידי המדינה, העמדת כלי הרכב איננה משפרת את מצבם, וערכם יורד מיום ליום.

בנסיבות אלה, יש מקום להחיל את ההסדר עליו הוסכם בעניין רכב ההאמר, גם על רכב הקאיה.

19. אשר על כן, המדינה תוכל למכור את כלי הרכב במכרז משטרתי.

20. ב"כ משיב 1 ימציא למבקשת, עד ליום 5.2.2020, תצהיר של הבה אבו כאטר כמוסכם.

21. במסגרת הצעת כלי הרכב למכירה, ייקבע מחיר מינימום העומד על מחצית מחיר המחירון שלהם. מועד המכירה יימסר לב"כ משיב 1 מבעוד מועד, כדי שהמשיב יוכל להשתתף במכרז אם ירצה בכך.

22. לחילופין, ככל שמשיב 1 ירצה לקבל את כלי הרכב לחזקתו, חלף מכירתם במכרז, יוכל לקבלם בכפוף להפקדת 30 אחוז מערכם, ובתנאי של שעבוד פוליסת ביטוח מקיף לטובת יחידת החילוט; חתימה על התחייבות להחזיר את הרכב; ורישום איסור דיספוזיציה ברשם המשכונות ובמשרד הרישוי.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ד' שבט תש"פ, 30 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.